

استان کردستان

کردستان با وسعتی معادل ۲۸۲۰۲ کیلومتر مربع در غرب ایران قرار دارد و مرکز آن شهر **سنندج** است. این استان که در دامنه‌ها و دشت‌های پراکنده سلسله جبال زاگرس میانی قرار گرفته است، ۱۴۳۸۵۴۳ نفر جمعیت دارد که بیشتر آنها به شاخه‌های گوناگون زبان کردی تکلم می‌کنند. این استان منطقه‌ای کاملاً کوهستانی است که از مریوان تا دره فرلاوزن و کوه‌های زنجان جنوبی در مشرق گسترده شده است. ناهمواری‌های این استان که تحت عنوان ناحیه کوهستانی کردستان مرکزی بررسی می‌شود، مشتمل بر دو بخش غربی و شرقی است. این دو قسمت از نظر شکل پستی و بلندی و جنس زمین متفاوتند. قسمت وسیعی از **سنندج**، **مریوان** و سرزمین‌های اطراف آنها تا جنوب کردستان بخش کوهستانی غربی را تشکیل می‌دهد. در این ناحیه شعبه‌های رود **قرل اوزن** در شرق و شمال شرقی و **رود سیروان** در جنوب چهره زمین را به‌طور کامل تغییر داده‌اند. بخش کوهستانی شرقی، قسمت‌های شرقی **سنندج** را دربرمی‌گیرد و درحد فاصل ناحیه غربی و شرقی، یک رشته از ارتفاعات آتشفشانی شمالی - جنوبی را به‌وجود می‌آورد. مرتفع ترین دشت این ناحیه «هوه‌تو» خوانده می‌شود که با دو هزار و دویست متر ارتفاع در شمال سنندج واقع شده است. بلندترین کوه‌های این ناحیه، شاه‌نشین در شمال بیجار، شیدا در مرکز و پنجه علی بین قروه و سقز است. استان کردستان به‌طور کلی تحت تأثیر دو جریان عمده هوای گرم و سرد قرار دارد و اقلیم‌های گوناگونی را به‌وجود می‌آورد.

اقلیم کردستان متأثر از توده‌های هوای گرم و مرطوب مدیترانه‌ای است که این توده‌ها موجب بارندگی‌هایی در بهار و ریزش برف در زمستانها شده است. این توده‌های هوایی که از **اقیانوس اطلس** و **دریای مدیترانه** با برخورد به ارتفاعات **زاگرس** بخش قابل توجهی از رطوبت را بصورت بارش‌های پراکنده برف و باران در این منطقه نشان می‌دهند. نفوذ توده‌های مرطوب زمستانی و بهاری در مریوان و دریاچه زریوار تأثیر فراوانی در مرطوب و معتدل شدن هوای این ناحیه دارد. میزان رطوبت و بارش مناسب باعث ایجاد جنگل‌های انبوه بلوط و گونه‌های مختلف درختان جنگلی شده است. بیشترین میزان بارش جوی در ناحیه غربی استان (شهرهای بانه و مریوان) حدود هشتصد میلی‌متر در سال و کمترین میزان بارندگی آن در ناحیه شرقی حدود چهارصد میلی‌متر در سال است.

فهرست مندرجات

۱ - منبع

منبع